

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.11.1999
KOM(1999) 635 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**om produktionen og afsætningen af humle
(1998-høsten)**

(forelagt af Kommissionen)

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om produktionen og afsætningen af humle (1998-høsten)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING.....	3
2.	1998-HØSTEN	3
2.1.	Situationen på verdensplan	3
2.1.1.	Produktion	3
2.1.2.	Markedsudvikling	4
2.2.	Situationen i EF	4
2.2.1.	Produktionsstruktur.....	4
2.2.2.	Produktion	4
2.2.3.	Afsætning og prisdannelse	5
2.2.4.	Indtægter.....	7
3.	DEN FÆLLES MARKEDSORDNING FOR HUMLE.....	7
3.1.	Den specifikke ordning og producentsammenslutningernes rolle	7
3.2.	Særlige midlertidige foranstaltninger for humle	8
4.	KONKLUSIONER.....	9

1. INDLEDNING

I henhold til artikel 11 i forordning (EØF) nr. 1696/71 skal Kommissionen hvert år forelægge Rådet en beretning om produktionen og afsætningen af humle. Formålet med beretningen er at give oplysninger om udviklingen i produktion, priser og efterspørgsel.

I denne beretning, der er den 28. årlige beretning fra Kommissionen, redegøres der for de vigtigste begivenheder i produktionsåret 1998. Den er centreret om de bemærkelsesværdige forhold.

2. 1998-HØSTEN

2.1. Situationen på verdensplan

2.1.1. Produktion

På verdensplan er der fortsat tendens til en reduktion af humlearealerne.

Verdens samlede humleareal er på ca. 71 500 ha, hvoraf ca. 24 370 ha dyrkes i de humleproducerende lande i EU (se tabel 1). Der er ligeledes en betydelig produktion i Kina, men der foreligger ingen præcise tal herom, kun grove skøn.

For IHGC's (International Hop Growers Committee) og EU's vedkommende er humlearealerne gennemsnitligt blevet reduceret med 14,89%, dvs. med 9 575 ha, heraf med 2 414 ha i EU, navnlig i Tyskland (-1 698 ha), 2 708 ha i USA og 1 754 ha i Tjekkiet.

Med ca. 2 234 000 ctr.¹ var 1998-høsten på verdensplan mindre end 1997-høsten (-10,71%). Produktionens kvalitet var mindre god med et alphasyreindhold på 6,29%; den samlede alphasyreproduktion aftog (-2 274 t) og var på 7 026 tons.

Hvad produktionen angår, lå 1998-høsten betydeligt under gennemsnittet for de seneste tyve år.

Hvad ølproduktionen angår, kan det konstateres, at selv om Europa stadig ligger i spidsen (8,8% for Tyskland og 24,3% for den øvrige del af Europa i 1999²), så erobrer andre kontinenter såsom Central- og Sydamerika og navnlig Asien stadig større markedsandele.

Verdens samlede ølproduktion i 1999 anslås til 1 300 mio. hl. En humletilsætning på 5,8 g alphasyre pr. hl øl forudsætter, at bryggerierne anvender ca. 6,4 g/hl, idet forskellen skyldes svind under humlens oplagring og forarbejdning. Der skal dermed bruges 8 320 tons alphasyre til fremstilling af denne mængde øl, og der var således i 1998 tale om en underproduktion af alphasyre i forhold til behovet (-1 294 t). Dette er dog relativt, da bryggerierne stadig menes at ligge inde med lagre, der er tilstrækkelige til at dække et behov svarende til 15 måneder. Hertil kommer, at der anvendes mindre

¹ 1 ctr. = 50 kg.

² Skøn fra Hopsteiner-rapporten.

alphasyre end tidligere, fordi der er en tendens til at brygge mindre bitre ølsorter, og der hele tiden sker teknologiske fremskridt.

Der har i nogle år været en overproduktion af humle på verdensplan i forhold til bryggeriernes behov. Derfor havde IHGC-medlemslandene - som omfatter alle EU's producentlande med undtagelse af Østrig og Irland - foreslået at rydde 30% af 1996-arealerne, dvs. 18 000 ha. I 1997 var reduktionen på 6 300 ha, dvs. 10%. I 1998 var reduktionen på 9 575 ha for IHGC-medlemmernes vedkommende.

2.1.2. *Markedsudvikling*

På verdensplan er det hovedsageligt EU (navnlig Tyskland) og USA, der er fremherskende på markedet.

De amerikanske gennemsnitspriser faldt (1,62 \$/Pound (453,59 g), dvs. 178,58 \$/ctr. eller 151,48 EUR/ctr.), men da udbyttet er større end i Europa (1,82 t/ha mod 1,43 t/ha), er den gennemsnitlige indtægt pr. ha stort set den samme (6 505,56 \$/ha, dvs. 5 518,33 EUR/ha, mod 5 539 EUR/ha i EU).

Indgåelsen af langtidskontrakter, hvor tendensen på længere sigt udviser en tilbagegang med hensyn til mængde, varighed og pris, har trods alt vist sig at være en fordelagtig ordning til sikring af indkomsterne, idet priserne for bestemte sorter og bestemte mængder forudfastsættes for et vist antal år, og de i kontrakterne fastsatte priser normalt er højere end priserne på det frie marked (se tabel 2 og 5). Umiddelbart kan det virke overraskende, at bryggerierne fortsat gennemsnitligt betaler den dobbelte pris for humle på kontrakt, når de kan købe humlen billigt på det frie marked, især siden 1993-høsten. Grunden hertil er, at det frie marked er fuldstændigt uforudsigeligt, hvad angår produktion og afsætning; humleproduktionen er nemlig meget afhængig af vejrforholdene (tørke, for megen nedbør, kraftig blæst, uvejr), der ligesom parasitter i høj grad kan skade afgrøderne. Kontrakterne giver derfor bryggerierne en forsyningssikkerhed til en pris, der kendes lang tid i forvejen, hvilket er vigtig for en langsigtet planlægning af udgifterne.

Et forhold, der særligt bekymrer nogle medlemmer af IHGC, er, at prisdannelsen for de aromatiske sorter baseres på mængden af alphasyre frem for på selve aromaen.

2.2. **Situationen i EF**

2.2.1. *Produktionsstruktur*

Ligesom for landbrugssektoren i almindelighed fortsatte de strukturelle ændringer inden for humledyrkningen. For øjeblikket er der 3 818 humleproducerende bedrifter i EU (se tabel A). Antallet er således faldet med ca. 7,40% i forhold til 1997, medens det gennemsnitlige humleareal pr. bedrift er forblevet stort set uændret. I EU er ca. 300 bedrifter ophørt med at producere humle.

2.2.2. *Produktion*

EU's humleareal aftager fortsat fra år til år. I 1998 var det på 24 371 ha, dvs. 2 414 ha (9%) mindre end i 1997 (se tabel 1 og 6). Størstedelen af arealerne ligger i Tyskland (19 683 ha, dvs. 80%). Tysklands humleareal er dog i forhold til 1997 blevet reduceret med 1 698 ha, dvs. 7,94%, hvilket praktisk taget svarer til det areal, der har været genstand for midlertidigt ophør og rydning (se punkt 3.2).

Reduktionen af arealerne modsvarer det øgede alphasyreudbytte.

På nuværende tidspunkt tegner de aromatiske sorter sig for 60,57% af det samlede humleareal, og den mest dyrkede sort er Perle (25% af arealet med aromatiske humlesorter). Af de aromatiske sorter, for hvilke arealerne er blevet kraftigt reduceret, kan nævnes for Tyskland: Hersbrucker Spät (-696 ha, dvs. -22,42%), Hueller (-58 ha, dvs. -61,05%), Perle (-362 ha, dvs. -9,08%) og Spalter Select (-110 ha, dvs. -7,66%), og for Det Forenede Kongerige: Challenger (-79 ha, dvs. -27,43%), Progress (-61 ha, dvs. -33,52%) og WVG (-53 ha, dvs. -32,32%). I Frankrig forøgedes arealerne med sorten Strisselspalt med 35 ha, dvs. 5%. De bitre sorter tegner sig for 38,16% og de andre sorter for 0,27%.

Den del af arealet, der i 1998 blev anvendt til bitre sorter, forøgedes en smule på bekostning af andre sorter. Blandt de bitre sorter er den mest dyrkede i øjeblikket Hallertauer Magnum (3 425 ha = + 399 ha, dvs. + 13,19%), efterfulgt af Northern Brewer (2 294 ha, hvilket er en nedgang på 689 ha, dvs. - 23,09%, i forhold til 1997). Derefter følger sorterne Nugget (1 269 ha), Target (820 ha) og Brewer's Gold (246 ha); for de to sidstnævnte sorter var der også tale om en arealmæssig nedgang på henholdsvis 41 ha og 317 ha. Det er en kendsgerning, at den generelle tendens for de bitre sorter går i retning af en mere udbredt dyrkning af superalphasorterne, som der er større efterspørgsel efter på markederne, f.eks. Hallertauer Magnum og især Hallertauer Taurus, for hvilken arealet blev forøget med 783 ha i forhold til 1997-høsten.

Mængdemæssigt var høsten i 1998 betydeligt mindre end i 1997 (-9,74%). Med en produktion på 755 890 ctr. var det gennemsnitlige udbytte pr. ha på 1,55 tons eller 31 ctr., dvs. det samme som for den foregående høst.

Produktionen var af god kvalitet og havde et alphasyreindhold på gennemsnitligt 7,5% i hele EU for de tre kategorier af humlesorter, hvilket svarer til 2 853 tons alphasyre - 117 kg pr. ha - som er til rådighed for ølproduktionen i 1999.

2.2.3. *Afsætning og prisdannelse*

Afsætning i henhold til kontrakt

Den samlede gennemsnitspris for humle solgt på kontrakt var på 197 EUR/ctr., dvs. 5 EUR mindre pr. ctr. end for 1997-høsten, og priserne spændte lige fra 150 EUR/ctr. i Spanien til 365 EUR/ctr. i Irland. I disse to lande blev hele produktionen solgt på kontrakt (se tabel 6).

I Tyskland har kontraktpriserne for humle været ret stabile i de seneste tyve år.

I de andre producentlande faldt kontraktpriserne derimod, navnlig i Frankrig (245 EUR/ctr. i 1997 og 211 EUR/ctr. i 1998, dvs. - 34 EUR/ctr. eller - 13,88%), dog bortset fra Belgien (+ 4 EUR/ctr.) og Spanien (+ 7 EUR/ctr.), hvor de dog stadig ligger under EU-gennemsnittet.

Den del af 1998-høsten, der blev solgt på kontrakt, udgjorde 73% (se tabel 5 i bilaget), hvilket svarer til det foregående år. Belgien ligger med sine 23% klart under dette gennemsnit. I Portugal var der intet salg på kontrakt.

Som sædvanlig kunne de højeste gennemsnitspriser for kontrakter konstateres for de aromatiske sorter (211 EUR/ctr.), hvor de højeste priser opnåedes for sorterne Bramling Cross, Challenger, First Gold, Fuggles, Goldings og Progress. Udtrykt i EUR lå priserne for disse sorter, der hovedsageligt dyrkes i Det Forenede Kongerige, over gennemsnittet for denne gruppe. I national valuta faldt de britiske priser dog kraftigt. Denne forskel skyldes omregningskursen mellem pund sterling og euroen. For sorten Strisselspalt, der udelukkende dyrkes i Frankrig, kunne der konstateres en gennemsnitlig kontraktpris på 213 EUR/ctr. De sorter, der blev solgt til de laveste priser, omfattede først og fremmest Hersbrucker, som tegner sig for ca. 16% af arealet med aromatiske sorter (kontraktpris 162 EUR/ctr.).

For de bitre sorter lå den gennemsnitlige kontraktpris på 174 EUR/ctr. De sorter, der her generelt opnåede de højeste priser, var Buket (der udelukkende dyrkes i Østrig), Herald og Northdown; de to sidstnævnte sorter dyrkes hovedsageligt i Det Forenede Kongerige. Kontraktpriserne for sorten Nugget var stort set uændrede.

Afsætning på det frie marked

Gennemsnitsprisen for humle solgt på det frie marked lå betydeligt højere end året før, nemlig på 92 EUR/ctr. mod 64 EUR/ctr. i 1997. Den nærmede sig den gennemsnitspris, der konstateredes for 1996-høsten. Også her var der dog tale om ret markante forskelle mellem medlemsstaterne, lige fra 85 EUR/ctr. i Belgien til 180 EUR/ctr. i Frankrig (se tabel 6).

I Tyskland har der i de seneste tyve år været meget store udsving i priserne på det frie marked, idet yderpunkterne har været 119 DM/ctr. (1997-høsten) og 1 400 DM/ctr. (1980-høsten).

Spotpriserne lå lavest for de andre sorter (80 EUR/ctr.) og for de aromatiske sorter (81 EUR/ctr.), medens de lå meget højere for de bitre sorter (103 EUR/ctr.).

Spotprisen for sorten Nugget steg fra 62 EUR/ctr. til 90 EUR/ctr. (45,16%). Denne sort, der har et meget stort indhold af alphasyre, havde virket tiltrækkende på en del producenter, hvilket resulterede i et overvældende udbud på verdensmarkedet; her kommer forsyningerne for en stor dels vedkommende fra USA, hvor dyrkningsarealet for denne sort dog begynder at aftage til fordel for superalphasorterne, navnlig sorten Columbus.

Priserne på det frie marked steg kraftigt i Tyskland (41,67%) og Belgien (71%), medens de faldt i de øvrige lande, navnlig i Østrig (-46,24%).

Den sort, der blandt de mest udbredte opnåede de laveste priser, var, som det har været tilfældet lige fra 1993, den aromatiske sort Hersbrucker, som tidligere var meget værdsat af amerikanerne, men som i en periode har tabt terræn, fordi amerikanerne har ændret forbrugsvaner til fordel for andre sorter som Spalter Select og Hallertauer Tradition. Disse to aromatiske sorter, der er frembragt på forskningsinstituttet i Hüll (D), begynder nu at lide samme skæbne som sorten Hersbrucker, idet de fortrænges af sorten "Hallertauer Mittelfrüher". Det er grunden til, at selv om prisen på det frie marked for sorten Hersbrucker kun androg 55 EUR/ctr., opnåedes der ikke bedre priser for de to nye aromatiske sorter (henholdsvis 55 EUR/ctr. og 52 EUR/ctr.), hvilket stadig er mindre end EU-gennemsnitsprisen for aromatiske humlesorter.

Af de otte humleproducerende medlemsstater kunne tre notere priser på det frie marked under EU-gennemsnittet (for alle sorter under ét), nemlig Belgien, Tyskland og Portugal.

Næsten hele 1998-høsten er blevet afsat.

Af de 755 890 ctr., der blev produceret i EU i 1998, er det således ifølge de officielle oplysninger kun 5 198 ctr., der ikke er blevet afsat (0,69%). Irland og Spanien solgte hele deres produktion på kontrakt til gennemsnitspriser på henholdsvis 365 EUR/ctr. og 150 EUR/ctr. (se tabel 5); herefter fulgte Østrig, som solgte 91% af sin produktion på kontrakt til en gennemsnitspris på 246 EUR/ctr.

2.2.4. *Indtægter*

I 1998 var indtægterne stort set de samme som i 1997, idet gennemsnitsindtægten pr. ha. for humlearealer i fuld produktion lå på 5 539 EUR/ha (se tabel 6) mod 5 528 EUR/ha for 1997-høsten (+ 0,19%).

For EU som helhed var indtægterne stadig størst for de aromatiske sorter, nemlig 5 759 EUR/ha i fuld produktion, hvilket dog var et fald på 3,29% i forhold til året før, selv om der i Belgien var en stigning i indtægterne for disse sorter.

De mest rentable aromatiske sorter var i Frankrig Strisselspalt (en indtægt på 7 098 EUR/ha i fuld produktion) og i Det Forenede Kongerige Challenger (10 330 EUR/ha i fuld produktion), Goldings (11 120 EUR/ha i fuld produktion) og Fuggles (9 237 EUR/ha i fuld produktion). Det skal bemærkes, at sorten Célia, som kun dyrkes i Østrig og som udelukkende er solgt på kontrakt, også gav en indtægt af denne størrelsesorden, nemlig 12 278 EUR/ha i fuld produktion.

Indtægterne steg for de bitre sorter (+ 6%), idet de nåede op på 5 191 EUR/ha i fuld produktion. I nogle producentlande faldt indtægterne dog, nemlig i Irland (-8,31%), Østrig (-10,22%), Portugal (-43,30%) og Det Forenede Kongerige (-15,71%). I Portugal skyldtes denne indtægtsnedgang udelukkende prislefaldet for sorten Nugget, som er den eneste sort, der dyrkes i Portugal, og som udelukkende sælges på det frie marked. For de "andre" sorter, som hovedsageligt dyrkes i Tyskland (60 ha) og i mindre omfang i Det Forenede Kongerige (5 ha), steg gennemsnitsindtægterne (+ 14,75%). Da disse sorter kun dyrkes på små arealer, har de kun en ubetydelig indflydelse på producenterne samlede gennemsnitsindtægter.

3. DEN FÆLLES MARKEDSORDNING FOR HUMLE

3.1. Den specifikke ordning og producentsammenslutningernes rolle

Den fælles markedsordning for humle blev indført allerede i 1971 ved forordning (EØF) nr. 1696/71 og havde til formål at forbedre produkternes kvalitet og at sikre producenterne en rimelig levestandard. Da man ved udarbejdelsen af markedsordningen bevidst undlod at indføre en særlig ordning for handelen med tredjelands og heller ikke indførte nogen interventionsordning, er EU's humlesektor i høj grad udsat for konkurrencen på verdensmarkedet.

Grundforordningen indeholder en række væsentlige elementer, som senere er blevet præciseret i specifikke råds- og kommissionsforordninger. Det drejer sig om afsætningen af humle efter en attestationsprocedure og en ordning med "forud

indgåede kontrakter", anerkendelse og fremme af producentsammenslutninger og samhandelen med tredjelande. Endvidere indeholder forordningen bestemmelser om en støtteordning for humle produceret i EU. Denne støtte andrager 480 EUR/ha til og med høsten i år 2000. Støtten er faktisk en blanding af de to støtteformer i den tidligere ordning, nemlig producentstøtten og støtten til sortsomstilling. Producentsammenslutningen kan frit beslutte, om den vil udbetale hele støtten til medlemmerne i forhold til deres dyrkningsarealer eller kun en andel af støtten (mellem 80 og 100%) afhængigt af, om der fortsat skal imødekommes ansøgninger om sortsomstilling, eller om der eventuelt skal gennemføres andre foranstaltninger (se litra c) nedenfor).

Ved den forrige ændring af grundforordningen i august 1997 - ved forordning (EF) nr. 1554/97³ - lagdes der særligt vægt på at styrke producentsammenslutningernes rolle. Med henblik herpå fastsattes følgende regler:

- a) Medlemmerne af en anerkendt producentsammenslutning skal (uden risiko for en nedsættelse af støtten) selv kunne afsætte alle eller en del af deres produkter, hvis sammenslutningen har givet tilladelse hertil. S sammenslutningen har ret til at føre kontrol med de priser, der aftales mellem producenter og forhandlere, og den skal give sit samtykke til indgåelsen af kontrakter. Hvis producentsammenslutningen ikke vil godkende de foreslåede priser, er den forpligtet til at overtage budet til en højere pris og til at finde en anden køber.
- b) Muligheden for at gennemføre sortsomstilling skal til stadighed foreligge, dvs. uden begrænsning af areal og periode, idet betalingen for omstillingen er inkluderet i den faste hektarstøtte, som er nævnt ovenfor. De disponible midler til dette formål fastsættes af producentsammenslutningen under hensyntagen til efterspørgslen og inden for visse grænser (se litra c) nedenfor).
- c) Der er mulighed for at tilbageholde indtil 20% af producenternes støtte til gennemførelse af særforanstaltninger. Det kan være rationalisering og mekanisering af avls- og høstarbejdet, vedtagelse af fælles produktionsregler (dyrkningsmetoder, gødning, sorter, ...), sortsomstilling, salgsfremstød, bestemmelse og forbedring af kvalitet, forskning og "interventionsforanstaltninger" som omhandlet i litra a). Formålet med denne foranstaltning er at sikre producentsammenslutningens fleksibilitet med hensyn til støttens forvaltning og at give mulighed for at anvende alle 20% af støtten til gennemførelse af sortsomstilling, hvis dette findes hensigtsmæssigt.

Hvis en producentsammenslutning ikke afsætter deres medlemmers fulde produktion, bliver denne mulighed en forpligtelse, og procentsatsen er i så fald altid 20%.

3.2. Særlige midlertidige foranstaltninger for humle

Rådet vedtog i maj 1998 en forordning om indførelse af særlige midlertidige foranstaltninger for humle (forordning (EF) nr. 1098/98 af 25. maj 1998⁴).

³ EFT L 208 af 2.8.1997, s. 1.

⁴ EFT L 157 af 30.5.1998, s. 7.

Humlemarkedet er for tiden præget af konjunkturbestemt, men også strukturbetinget overskudsproduktion; det er derfor hensigtsmæssigt at mindske produktionen gennem en reduktion af dyrkningsarealet i EU.

De saneringsforanstaltninger, der er vedtaget for en femårig periode fra 1998-høsten, vedrører midlertidigt ophør med humledyrkning og/eller endelig rydning af humlearealer.

Producentsammenslutningerne får i forbindelse hermed en større fleksibilitet, uden at de dog må overskride den nuværende årlige bevillingsramme.

De to ordninger er frivillige, og det gælder såvel for medlemsstaten som for producentsammenslutningerne og de individuelle producenter.

Gennemførelsen af foranstaltningerne sker ved:

- medtagelse af “midlertidigt ophør” og “endelig rydning” i den række af særlige foranstaltninger, som producentsammenslutningerne kan iværksætte med henblik på en samlet tilpasning af produktionen til markedets behovet
- udbetaling fra producentsammenslutningen af et bidrag, der tilbageholdes i producentstøtten (og som ikke må overstige 20%). Dette bidrag skal tjene til delvis dækning af de faktiske omkostninger i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne og det deraf følgende indkomstab
- udbetaling af et kompensationsbeløb til producenterne - af en størrelse svarende til den støtte de ville have modtaget, hvis produktionen havde fundet sted - i en periode på højst fem år for de arealer, der midlertidigt udtages af produktionen eller ryddes, såfremt visse betingelser overholdes.

Tre medlemsstater, nemlig Tyskland, Belgien og Portugal, har meddelt, at de anvendte de særlige foranstaltninger i 1998, og der var tale om følgende fordeling:

	Midlertidig udtagning (ha)	Endelig rydning (ha)	I ALT
Tyskland	1 053	569	1 623
Belgien	11	27	37
Portugal	4	15	19
	1 068	611	1 679

4. KONKLUSIONER

På verdensplan er der fortsat tendens til en reduktion af humlearealerne. For så vidt angår de to største producenter, nemlig Tyskland og USA, blev arealerne i 1998 reduceret med henholdsvis ca. 1 700 ha og ca. 2 700 ha i forhold til 1997, og denne udvikling fortsætter i 1999 med en reduktion på ca. 1 200 ha i Tyskland og ca. 1 000 ha i USA.

Denne reduktion har gjort det muligt at opretholde en vis ligevægt mellem produktionen og brugerindustriens efterspørgsel, idet følgende forhold også har gjort sig gældende:

- producenterne fortsætter med at dyrke sorter med et stadigt større indhold af alphasyre og med stadigt større udbytter, hvilket betyder, at der er behov for mindre og mindre arealer til produktionen af samme mængde
- rydningsforanstaltningen åbner mulighed for at afskaffe de aromatiske sorter, som der er mindre efterspørgsel efter i industrien
- ølmarkedet er stagnerende i USA, i Vesteuropa og i Japan De ekspanderende markeder, såsom Latinamerika og Asien, lider under følgerne af økonomiske og monetære kriser
- de tekniske fremskridt på bryggerierne fører til en stadig mindre humletilsætning (antal gram alphasyre, der er behov for pr. hl øl)
- forbrugerne foretrækker i stadig højere grad øl med en mindre bitter smag
- bryggeriernes adfærd som følge af den stadig hårdere konkurrence, der tvinger dem til at sænke omkostningerne, er usikker; da bryggerierne ligger inde med meget betydelige lagre - hvis størrelse er ukendte - er deres indkøbspolitik på det frie marked fuldstændig uforudsigelig, og de køber ikke nødvendigvis hos deres traditionelle leverandører.

Ifølge grundforordningen (EØF) nr. 1696/71 (artikel 18) skal Kommissionen forelægge Rådet en evalueringsrapport for sektoren inden den 1. september 2000.